

ชื่อเรื่อง การประเมินหลักสูตรสถานศึกษาฐานสมรรถนะโรงเรียนตราสารประชาสამัคคี พ.ศ. 2566

ผู้วิจัย นางปาณิสรา ร่องเมือง

ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

บทคัดย่อการประเมินครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ คือ ๑) เพื่อประเมินหลักสูตรสถานศึกษาฐานสมรรถนะโรงเรียนตระกาศประชาสามัคคี พ.ศ. ๒๕๖๖ ๒) เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาฐานสมรรถนะโรงเรียนตระกาศประชาสามัคคี พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยใช้เทคนิคการประเมินแบบCIPPIEST Model ตามแนวคิดของ Stufflebeam and Shinkfeld (๒๐๐๗) ประกอบด้วยการประเมินใน๘ ด้าน คือ ด้านสภาวะแวดล้อม (Context Evaluation) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) ด้านกระบวนการ (Process Evaluation) ด้านผลผลิต (Product Evaluation) ด้านผลกระทบ (ImpactEvaluation) ด้านประสิทธิผล (Effectiveness Evaluation) ด้านความยั่งยืน (Sustainability Evaluation)และด้านการถ่ายทอดส่งต่อ (Transportability Evaluation)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในประเมินครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มที่ ๑ ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจำนวน ๔๐ คน กลุ่มที่ ๒ นักเรียนโรงเรียนตระกาศประชาสามัคคี จำนวน ๑๘๗ คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) กลุ่มที่ ๓ กลุ่มเป้าหมาย

สำหรับการเก็บข้อมูลโดยการสนทนากลุ่ม (Focus group) ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จำนวน ๑๕ คน ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของทาโร ยามาเน (Yamkake) ระยะเวลาที่ใช้ในการประเมิน คือ ปีการศึกษา๒๕๖๖

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี ๔ ฉบับ คือฉบับที่ ๑ แบบสอบถามความคิดเห็นผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานใช้สอบถามย่อย๘ ด้าน คือ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้าด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ด้านผลกระทบ ด้านประสิทธิผล ด้านความยั่งยืน และด้านการถ่ายทอดส่งต่อ จำนวน ๔๕ ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง ๐.๒๓ - ๐.๘๖ ๘๖ และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ ๐.๙๖ ฉบับที่ ๒ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร จำนวน ๒๐ ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง ๐.๒๕ - ๐.๘๒ และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .๙๕ และฉบับที่ ๓ แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม (Focus group Discussion) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (StandardDeviation)

ผลการวิจัยพบว่า ๑. ผลการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาฐานสมรรถนะ โรงเรียนตระกาศประชาสามัคคี พ.ศ. ๒๕๖๖๖๖โดยใช้เทคนิคการประเมินแบบ CIPPIEST Model โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($x = ๔.๖๕, 5.D.=๖$) ข้อที่มีระดับคุณภาพมากที่สุด ๓ ลำดับแรก คือ ด้านผลผลิต (P: Product) อยู่ในระดับมากที่สุด ($x = ๔.๖๗$,นอกจากนั้นด้านการถ่ายทอดส่งต่อยังพบข้อจำกัดในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูภายในโรงเรียน และการเผยแพร่แนวทางปฏิบัติที่สุโรงเรียนเครือข่ายยังไม่เป็นรูปธรรมเท่าที่ควร

ส่วนในด้านผลกระทบการติดตามและประเมินผลระยะยาวของหลักสูตรต่อพฤติกรรมและการเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนยังไม่เป็นระบบ และขาดการวิเคราะห์ผลลัพธ์เพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องจากผลการวิจัยดังกล่าว

สามารถสังเคราะห์ข้อเสนอแนะที่สำคัญเพื่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาฐานสมรรถนะ ได้แก่

การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพครูอย่างต่อเนื่องในเรื่องการจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ

การวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดสมรรถนะ

การจัดทำและใช้ฐานข้อมูลแหล่งเรียนรู้ในชุมชนเพื่อบูรณาการเข้ากับหน่วยการเรียนรู้ การบริหารการเรียนรู้แบบองค์รวม (HolisticLearning) การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ชุมชนเป็นฐาน (Community-Based Learning)

รวมถึงการจัดตั้งชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC)

เพื่อสร้างเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครู ตลอดจนการพัฒนาระบบติดตาม ประเมินผล

และการถ่ายทอดความรู้ให้สามารถนำไปใช้ในวงกว้างได้อย่างยั่งยืนกล่าวโดยสรุป

การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาฐานสมรรถนะในบริบทของโรงเรียนตระกาศประชาสามัคคีควรดำเนินไปอย่างเป็นระบบ

ครอบคลุมทุกมิติของกระบวนการเรียนรู้ โดยอาศัยความร่วมมือระหว่างครู ผู้บริหาร ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย

เพื่อให้หลักสูตรสามารถเสริมสร้างสมรรถนะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของผู้เรียนในศตวรรษที่ ๒๑ ได้อย่างแท้จริง

ที่อยู่อ้างอิง (URL) : <https://publish.vichakan.net/show/1462>

วันที่ดำเนินการเผยแพร่ : 4 สิงหาคม 2568

พิมพ์ : วันที่ 18 เมษายน 2569 เวลา 08.56 น.